

Охріменко Ольга Василівна

студентка

*кафедри фінансів та фінансово-економічної безпеки
Київський національний університет технологій та дизайну*

м. Київ, Україна

Русіна Юлія Олександрівна

кандидат економічних наук

*доцент кафедри фінансів та фінансово-економічної безпеки
Київський національний університет технологій та дизайну*

м. Київ, Україна

ІНФЛЯЦІЯ У БАНКІВСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Інфляція — багатогранний, складний процес, який чітко відображає всі основні проблеми й суперечності в економіці. Найбільш очевидно вона проявляє себе в систематичному переповненні каналів грошового обігу масою надлишкових грошей, що веде до їх знецінення та додаткового перерозподілу національного доходу й національного багатства на шкоду більшості населення [2].

Інфляційні очікування активів і капіталу банківської системи, пов'язані із загрозою зниження їх ринкової вартості, з одного боку, і недоотриманням доходів — з іншого. Однак сама по собі інфляція не створює загрози знецінення капіталу і активів, тому що вона включається в ціну кредиту або в інвестиційний дохід. Загрозою є помилкове прогнозування майбутніх темпів інфляції та динаміки процентної ставки. Таким чином, система управління ставкою процента базується на достовірній оцінці зазначених параметрів та узгодженні її з вимогами попиту і пропозиції.

Будь-яка країна може досягти довготривалої позитивної економічної динаміки лише за умови забезпечення стабільної і низької інфляції. Саме тому, слід порівнювати показники інфляції за відповідні роки з розмірами відсоткових ставок банків України. З огляду на це, роль центральних банків як основних державних інституцій, котрі разом з урядами опікуються цінами, тобто ставлять перед собою мету підтримувати невеликі і стабільні рівні інфляції [3].

Україна — це країна, яка знаходиться на шляху до розвитку, тому активи і пасиви економічних агентів часто номіновані в іноземній валюті, і, центральний банк повинен стежити за динамікою і коливаннями, які здатні дестабілізувати економічну ситуацію.

Сучасне банківництво у власній діяльності змушене враховувати вплив інфляції, бо нехтування ним може призвести до вкрай негативних

наслідків (навіть до збитків або банкрутства). Саме порівняння показників інфляції за відповідні роки з розмірами відсоткових ставок банків України (як ціни їх послуг) дозволяє виявити існуючі закономірності та зробити відповідні висновки [1, с. 23].

Успішний досвід розвинутих країн держав у сфері таргетування інфляції стимулював актуальність імплементації такого режиму грошової політики в країнах із перехідною економікою. Однак, розглядаючи доцільність переходу до режиму таргетування інфляції, необхідно брати до уваги проблеми, що стосуються окремо взятої держави. Так, для країн, що діють в режимі *currency board*, паралельне введення планових інфляційних показників мало ймовірно, оскільки інфляція в таких країнах «імпортується» і не підлягає істотному впливу з боку органу, відповідального за регулювання грошового обігу.

У зв'язку із цим, для розуміння можливостей застосування режиму інфляційного таргетування, доцільно виокремити умови, необхідні для його введення, а вже потім розглядати можливі ефекти його використання.

В економічній літературі часто до таких найголовніших передумов введення нового режиму відносять незалежність грошової політики від фіскальної і відсутність в органів, що відповідають за проведення грошової політики, будь-яких зобов'язань стосовно таргетування деяких інших показників, виконання яких може завадити втіленню основної мети — досягнення необхідного рівня інфляції [6, с. 123].

Отже, Центральний банк не повинен ігнорувати ті, чи інші проблеми. Порівняння показників інфляції за відповідні роки з розмірами відсоткових ставок банків України дозволяє виявити існуючі проблеми та прийти до відповідних висновків.

Негативними чинниками показників інфляції у банківській системі є:

- незбалансованість державного бюджету;
- загальна слабкість банківської системи;
- недостатня самостійність центрального банку;
- інфляційні очікування у високих процентних ставках індексації зарплат і цін.

На сучасному етапі необхідна консолідація усіх гілок влади, як на загальнодержавному рівні, так і на місцях. Лише консолідовані дії влади можуть подолати виклики, що стоять перед Україною.

Влада як по вертикалі, так і горизонталі має працювати як один злагоджений механізм, докладаючи всіх зусиль для покращення життя людей, відновлення економіки, фінансового благополуччя держави.

Отже, є багато чинників, які впливають один на одного, надаючи інфляційному процесові складності та непередбачуваності. Для зменшення впливу інфляційних процесів на банківську діяльність Національним

банком передбачено подальша робота щодо безумовної пріоритетності цінової стабільності та підпорядкування їй усіх інших цілей і завдань; орієнтація на середньострокову перспективу; відсутність зобов'язань щодо утримання на певному рівні або в певних межах обмінного курсу гривні; тісна співпраця з Урядом; прозорість діяльності Національного банку України перед суспільством.

Література

1. Вплив інфляції на результати роботи банківської системи України. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: dspace.mnau.edu.ua:8080/jspui/bitstream/123456789/1138/1/4.pdf
2. Визначення інфляційних очікувань в банківській діяльності через оцінювання ефективності застосування інструментів грошово-кредитної політики. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2753>
3. Інфляція — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Інфляція>
4. Банківська система 2015: виклики та перспективи. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: www.bank.gov.ua/doccatalog/document?id=14741673
5. Економіка/ Банки та банківська справа. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: www.rusnauka.com/21_TSN_2015/Economics/1_192493.doc.htm
6. Методологічні проблеми фінансової теорії та практики в умовах економічної нестабільності: Тернопіль: ТНЕУ, 2010. — 196 с.